

רע"פ 4666/19 - פלוני נגד מדינת ישראל

בית המשפט העליון

רע"פ 4666/19

לפני: כבוד השופט ג' קרא

המבקש: פלוני

נגד

המשיב: מדינת ישראל

בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בבאר שבע בעפ"ג 8203-02-19 מיום 15.05.2019 שניתן על ידי כב' סג"נ אליהו ביתן וכב' השופטים יואל עדן וגילת שלו

בשם המבקש: בעצמו

החלטה

בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בבאר שבע (כב' סגן הנשיאה א' ביתן וכב' השופטים י' עדן ו-ג' שלו) בעפ"ג 8203-02-19 מיום 15.5.2019, בגדרו נדחה ערעור המבקש על הכרעת הדין והתקבל בחלקו ערעור המבקש על גזר הדין של בית משפט השלום בבאר שבע (כב' סגן הנשיאה א' ברסלר-גונן) בת"פ 61989-06-15, מיום 9.10.2018 ומיום 25.12.2018 (בהתאמה).

רקע והליכים קודמים

1. המבקש הורשע, לאחר שמיעת ראיות, בעבירה של הפרעה לשוטריבשעתמיליותפקידו, לפי סעיף 275 לחוק העונשין, התשל"ז-1977.

עמוד 1

בהכרעת הדין נקבע כי בתאריך 19.01.2015, הגיעה מבקשי חדעם נאשם נוסף (להלן: הנאשם) למחסום משטרת בכניסה לבאר שבע. הנאשם, אשר היה פסול מלנהוג, עוכב. אולם, אזהחללה שתוללוגרם להתקהלות של אנשים שהזדמנו למקום. קהלה אנשים ניסו להמשיך את הנאשם מידיו של קצין המשטרה (להלן: קצין המשטרה), כאשר המבקש שהיה בין אלו שניסו לחלץ את הנאשם בכך שתפס בידי קצין המשטרה ובידי הנאשם ניסו להפריד בין השניים. עוד נקבע, כי הוכח מעבר לכל ספק סביר כי המבקש ניסה לחלץ בכוח את הנאשם מידיו של קצין המשטרה, על מנת למנוע מעצרו.

2. על המבקש נגזרו העונשים הבאים: 6 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים; קנס בסך 10,000 ש"ח או 100 ימי מאסר תמורתו.

המבקש ערער לבית המשפט המחוזי על הכרעת הדין ועל גזר הדין.

3. בית המשפט המחוזי, ברב דעות, קיצר את תקופת המאסר חלף קנס ל- 50 ימי מאסר, אך דחה את הערעור על הכרעת הדין פה אחד. כך, באשר לשאלת ההרשעה נקבע כי:

"הפרדה בין איש משטרה לאזרח שהיא אמבוק של עצור, היא היא הפרעה לשוטרים מילוי תפקידו. המעשה הרצוני של [המבקש] - ג'.ק.], שכאמור אין עליו חולק, והעובדה [שהמבקש] היה מודע לנסיבות, דהיינו לכך שהאדם המבקש להוביל את הנהג לעבר הניידת המשטרתית הוא שוטר, מדברים בעד עצמם מוכיחים מיניה וביה את הכוונה לגרום לתוצאה הטבעית של המעשה. דהיינו, להפרעה לשוטרים מילוי תפקידו. משכך, בדיון הרשע [המבקש] בעבירה של הפרעה לשוטרים מילוי תפקידו" (סגן הנשיאה א' ביתן).

עוד נקבע בידי בית המשפט המחוזי כי "לטעמי, העובדות שהוכחו כפיקביע בתביעת משפט קמא, יכולות היו להקים גם עבירה שונה וחמורה יותר מזו שבכתבה אישום, היא עבירה של תקיפת שוטרים מילוי תפקידו" (השופט י' עדן).

מכאן הבקשה שלפניי.

בקשת רשות הערעור

4. בבקשה שלפני עותר המבקש להכריע בשאלה "האם בכל פעם שאזרח מנסה להפריד בעימות בין שוטר לחשוד הדבר יחשב עבירה של הפרעה לשוטר".

במסגרת הבקשה, עתר המבקש למנות לו סגור מהסנגוריה הציבורית. מאחר שלא מצאתי ממש בבקשת רשות הערעור, לא ראיתי מקום להורות לסניגוריה הציבורית לייצג את המבקש שבמסגרת הליך זה.

5. לאחר עיון בבקשה הגעתי לכלל מסקנה כי דינה להידחות. כידוע, רשות ערעור ב"גלגול שלישי" תינתן רק במקרים חריגים בהם הבקשה מעלה שאלה משפטית או ציבורית בעלת חשיבות כללית (ר"ע 103/82 חנין וחיפה בע"מ) מצתאור (הדרחיפה) בע"מ, פ"ד לב (3) 123 (1982)), או במקרים יוצאי דופן בהם מתעורר חשש לאי-צדק מהותי או לעיוות דין (ראו למשל: רע"פ 6487/12 דביר נ' מדינת ישראל, בפסקה 11 (15.7.2013)). הבקשה שלפניי אינה עומדת באמות המידה האמורות, חרף ניסיונו של המבקש לשוות לבקשה אצטלה עקרונית. למעשה, הבקשה ממוקדת בהשגה על הקביעה העובדתית לפיה המבקש הפריע לשוטר בעת מילוי תפקידו, שעה שידוע כי התערבות ערכאת הערעור בממצאי עובדה הומהימנות, תיעשה אך במקרים חריגים ומצומצמים, לא כלשכן עת עסקינן בערכאת ערעור ב"גלגול שלישי" (ראו למשל: רע"פ 9632/16 מקוריה נ' מדינת ישראל, בפסקה 8 (15.12.2016)).

6. סוף דבר, הבקשה נדחית.

ניתנה היום, ז' בתמוז התשע"ט (10.7.2019).

שׁוֹפֵט